ECLI:LV:ZRT:2021:0701.11370075118.12.S

Lietas Nr.11370075118
Lietas arhīva Nr. K73-0231-21/16

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Aizkrauklē 2021.gada 1.jūlijā

Zemgales rajona tiesa,
tiesnese Inga Zālīte,
piedaloties prokurorei Sanitai Hščanovičai,
aizstāvei /pers. A/,
atklātā tiesas sēdē iztiesāja krimināllietu, kurā pēc Krimināllikuma 185.panta pirmās daļas apsūdzēta /pers. K/, personas kods /personas kods/.

Aprakstošā daļa

[1] /pers. K/ tīši iznīcināja svešu mantu.

2018.gada 21.novembrī ap plkst.19.05 /pers. K/, atrodoties /adrese/ pagalmā, nenoskaidrotu motīvu vadīta, ar pirmstiesas izmeklēšanā precīzāk nenoskaidrotu priekšmetu, iespējams, koka nūju, vairākkārt tīši sita ar to pa automašīnas */TL marka/,* reģistrācijas numurs/reģistrācijas numurs/, aizmugures bagāžas nodalījuma vējstiklu 200 EUR vērtībā, kreisās puses bagāžas nodalījuma stiklu 85 EUR vērtībā, kreisās puses aizmugurējo durvju loga stiklu 50 EUR vērtībā, priekšējo vējstiklu 100 EUR vērtībā un izsita norādītos stiklus, tādējādi iznīcinot cietušajam /pers. D/ piederošo mantu un nodarot viņa mantisko kaitējumu 435 EUR apmērā.

Šādos apstākļos /pers. K/ izdarīja Krimināllikuma 185.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Motīvu daļa

[2] Tiesa, pārbaudījusi un novērtējusi lietā esošos pierādījumus saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 128.-130.pantu, secina, ka apsūdzētās vainīgums viņai celtajā apsūdzībā ir pierādīts.

[3] Apsūdzētā /pers. K/ savu vainu viņai celtajā apsūdzībā neatzina, cietušā pieteikto kaitējuma kompensāciju 595 EUR neatzina.

[3.1] Apsūdzētā /pers. K/ tiesas izmeklēšanā atbilstoši Kriminālprocesa likuma 503.panta trešajai daļai iesniedza rakstveida liecību, kurā norāda, ka apsūdzība balstīta uz vairāku personu melīgu liecību pamata. Norāda, ka viņai nebija motīva, nebija pamata dusmām svešas mantas tīšai iznīcināšanai vai bojāšanai. Faktiskā situācija esot sekojoša. 2018.gada 21.novembrī ap plkst.19.00 kopā ar dēlu /pers. E/ un brāli/ pers.KB//pers. K/ ieradās pie mātes /pers. F/ mājās /adrese/, kas atrodas/adrese/ novadā. Kad ieradās mājas pagalmā, bija tumšs. Apgaismota bija tikai ieeja mājā un neliels laukumiņš mājas priekšā. Izkāpjot no mašīnas, pagalma otrā malā tumsā saskatīja siluetus dzīvojamam vagoniņam ar mašīnu virzienā uz piebraucamo ceļu. Uzmanību vērsa uz māju, tāpēc neievēroja, kā izskatās transportlīdzekļi, gaisma ne mašīnā, ne vagoniņā nebija redzama. No minētās mašīnas puses nāca apsūdzētajai nepazīstams vīrietis, kā vēlāk uzzināja /pers. D/, kurš apstājās pie /pers. KB/, bet pati devās mājā. Kas notika pagalmā, nezina, jo atradās mājā. Bija atvedusi /pers. F/ produktus un tos virtuvē izvietoja. Apsūdzētās māte atradās istabā kopā ar viņas dēlu. Pēc apmēram minūtēm desmit dzīvoklī ienāca /pers. KB/, viņš kliboja un rokā nesa kurpi. Teica, ka nevar paiet, ļoti sāp kāja. No /pers. KB/ uzzināja, ka vīrietis, kurš pienāca pie viņa, ir /pers. D/, brāļa/pers. EE/ darba devējs. /pers. D/ /pers. KB/ esot uzbrucis un prasījis naudu, bet viņš atteicies to dot. /pers. KB/ teicis, ka ārā ir brālis /pers. EE/, kurš ir ļoti piedzēries un turpina kopā ar /pers. D/ lietot alkoholu. Pēc apmēram 5-10 minūtēm dzīvoklī ienāca /pers. EE/, viņš bija ļoti piedzēries, uzvedās neadekvāti un bija agresīvs. /pers. EE/ teicis, ka labāk vajadzējis /pers. D/ iedot naudu, mēģināja brālim /pers. KB/ uzbrukt ar skrūvgriezi. Redzot, ka /pers. EE/ ir agresīvs un tik ļoti piedzēries, ka nesaprot ko dara, apsūdzētā izsaukusi ātro medicīnisko palīdzību. Kad atbrauca ātrā palīdzība, apsūdzētā devās mediķiem pretī. No ierašanās brīža mājās /adrese/ līdz ātrās palīdzības atbraukšanai apsūdzētā ārā neesot bijusi. Ātrās palīdzības mediķi teikuši, ka /pers. D/ runājis, ka notikusi šaušana. Par to, ka izsaukuma mērķis esot bijusi šaušana, tiesā liecināja arī policijas/amats/Valsts amatpersona. /pers. D/ mediķiem esot teicis, ka viņam daudzas reizes ar beisbola nūju esot sists pa galvu, tādēļ arī izsaucis mediķus. To apliecina arī audioieraksts. Taču ap plkst.20.40, kad atbrauca policija, /pers. D/ jau bija izdomājis citu versiju un vainoja apsūdzēto nodarījumā, ko nav izdarījusi. Liecinieku liecības esot nepatiesas, tās esot pretrunīgas un neatbilstošas faktiskajiem apstākļiem. /pers. D/ 2018.gada 21.novembrī liecināja, ka dzirdēja, ka tiek sists automašīnas */TL marka/* aizmugures logs, bet neredzēja, kas to dara, vēlāk pagriežot galvu pa kreisi redzēja, ka jauna sieviete sit automašīnas sānu logu, nenorādot uz apsūdzēto. Savukārt 2019.gada 28.augustā konfrontēšanā nepārprotami norāda, ka logus izsita apsūdzētā un apsūdzēto jau iepriekš esot pazinis. Šīs liecība ir pretrunā ar policijas un ātrās palīdzības izsaukumos minētajiem ātrās palīdzības izsaukšanas apstākļiem. Turklāt, ja /pers. D/ 2018.gada 21.novembrī liecināja, ka pēkšņi satrūkās no aizmugures stikla šķindoņas, tad 2019.gada 28.augustā konfrontēšanas laikā viņš liecināja jau citādi, ka kreisā atpakaļskata spogulī redzēja, ka ar kokiem rokās tuvojas/pers. K/ un /pers. KB/. Mašīna bija novietota paralēli mājai pagalma otrā pusē, kreisā atpakaļskata spogulī varēja redzēt /TL marka/sānu, nevis mājas pagalmu. Tāpat liecībā teiktais ir neloģisks, ka izdzirdēja, ka atkal tiek izsisti stikli un, pagriežot galvu, ieraudzīja, kā /pers. K/ ar koka mietu izsita kreisajā pusē aizmugurējo pasažiera puses stiklu un mazo trijstūra stiklu. Neloģiski, ka skaņu dzirdēja pirms izsišanas. Teiktais, ka dzirdēja vispirms skaņu un tad redzēja, kā tiek izsists logs, liecina par izdomājumu, nepatiesu liecību. Tāpat pretrunā ar 2018.gada 21.novembra liecību ir vēlākā liecībā norādītais, ka apsūdzētā piegāja un vismaz trīs reizes sita pa vējstiklu. Tieši tāpat konfrontēšanā ar /pers. KB/ /pers. D/ atbildē liecināja, ka/pers. KB/ nāca pa labo pusi un apstājās pie priekšējām durvīm, kur sēdēja /pers. EE/ un mēģināja to izvilkt ārā, bet /pers. D/ turēja pa labi blakus sēdošo /pers. EE/ un izdzirdēja, ka tiek izsists sānu logs, pagrieza galvu un redzēja, ka /pers. K/ izsit sānu logu. Savukārt /pers. I/ par to pašu laiku norādīja, ka /pers. EE/ brālis un māsa pienāca pie mašīnas un sāka pa to sist, bet 2019.gada 25.martā, ka stāvēja mašīnas aizmugurē. Liecinieka /pers. I/ liecības ir vispretrunīgākās. No liecinieku /pers. I/ un /pers. J/ liecībām par 2018.gada 21.novembri laikā no plkst.19.00 līdz ātrās palīdzības un policijas atbraukšanai ap plkst.21.00, apsūdzētā secina, ka viņu, iespējams, mājas pagalmā esošajā dzīvojamajā vagoniņā (turpmāk spriedumā arī - */TL marka/*) nemaz nebija ne tad, kad piebrauca pie mājas, ne arī tad, kad bija atbraukusi policija un ātrā medicīniskā palīdzība. Viņi no/TL marka/ neiznāca - par šo tiesā 2021.gada 20.maijā liecināja arī /pers. J/.

Jāņem vērā, ka pa/TL marka/ logu arī nekas nevarēja būt redzams ne /pers. J/, ne /pers. I/, jo tas bija aizsists ar finierim līdzīgu materiālu. /pers. J/ ir sniedzis nepatiesas liecības, norādot, ka pēc stiklu šķindoņas redzējis kā jauna sieviete aiziet uz māju, jo iedegās sensoru gaisma. 2018.gada 21.novembrī pie mājas/adrese/ nebija sensoru gaismas, bet parasta spuldzīte, kura, jau iestājoties tumsai, bija ieslēgta ar slēdzi, kurš atradās pie mātes dzīvokļa durvīm. Tumšajā laikā tā dega pastāvīgi un apgaismoja tikai nelielu laukumu pie ieejas mājā. Tāpat 2021.gada 20.maijā tiesā /pers. J/ sniedza nepatiesu liecību, ka cilvēku, proti, apsūdzēto, kas, iespējams, sita automašīnas logus /datums/nepazina, bet atpazina, kad ieraudzīja apsūdzēto otrā rītā. Tas neatbilst patiesībai, jo 2018.gada 22.novembrī apsūdzētā nebija mājās /adrese/. Uz savām mājām /pilsētas nosaukums/ atgriezās 2018.gada 21.novembra vakarā, ko var apliecināt viņas dzīvesbiedrs. Turklāt 2018.gada 22.novembrī apsūdzētā jau agri ieradās darbā, kas ir izsekojams pēc viņas darba devēja ēku piekļuves un kontroles sistēmas datiem. /pers. J/ to vienkārši nezināja, pieņemot, ka var teikt šādu nepatiesību. /pers. I/ liecināja, ka redzēja pa/TL marka/ logu gan to, kā apsūdzētā un /pers. K/ gāja uz mašīnu, gan kā abi skraidīja ap mašīnu, taču tas nebūtu bijis iespējams, jo logiem priekšā bija materiāls, kas atgādināja finieri. 2019.gada 25.martā /pers. I/ liecināja, ka redzēja, ka pie mājas piebrauca /pers. EE/ brālis un māsa, māsa devās uz māju, bet brālis uz lieveņa dzēra alu, kas ir pretrunā ar citām liecībām. Tāpat /pers. I/ liecināja, ka redzēja, kur esot stāvējis /pers. KB/ un kur stāvējusi apsūdzētā, kaut gan automašīna atradās tumsā, kā arī */TL marka/* bija logi aizsisti ar finieri. Šāda liecība ir nepatiesa un pretrunā ar visām citām liecībām. Par brāļa /pers. EE/ liecībām var teikt, ka viņš ir alkohola atkarīgs, dēļ tā ir agresīvs, zaudējis lielu daļu prāta spēju, ārstējies, bet tas nav palīdzējis. Viņš būtu gatavs alkohola dēļ liecināt vienalga ko, kā arī ļoti baidās no /pers. D/. /pers. EE/ kādu laiku slēpās, lai nesatiktu /pers. D/. /pers. EE/ liecībām nav ticamības, apsūdzētā domā, ka, kā viņam /pers. D/ pieprasīja, tā viņš arī liecināja. Turklāt /pers. EE/ 2018. gada 21.novembra vakarā bija tādā stāvoklī, ka neko nesaprata, bija pilnībā neadekvāts, tādēļ viņam tika izsaukta ātrā palīdzība, jo viņa rīcība nebija vairs prognozējama. Apsūdzētajai ir pamats domāt, ka viņu vaino logu izsišanā, cerot piespiest iedot naudu. Ticama ir /pers. KB/ liecība, ka /pers. D/ prasīja naudu, bet viņš atteicās dot, tāpēc secina, ka viņas vainošanas motīvs ir vēlme iegūt naudu un tajā ir ieinteresēts gan /pers. D/, gan viņa darbinieki. Apsūdzētajai nav zināms, kas izsita un kad tika izsisti automašīnas */TL marka/* stikli, taču to varēja izdarīt tie paši, kas vaino apsūdzēto. /pers. D/ bija daudzas dienas pēc kārtas dzēris, tiesā viņš liecināja, ka nedēļu katru dienu dzēra. Arī brālis /pers EE/ bija ilgstoši, vairākus mēnešus dzēris, tāpēc viņu rīcība varēja būt neadekvāta, ko veicināja vajadzība pēc naudas. Apsūdzētā līdz /datums//pers. D/ nebija satikusi un nepazina, nepazīst arī ne /pers. I/, ne /pers. J/. Apsūdzētajai neesot bijis nekādas daļas gar to, ka pagalmā novietota automašīna */TL marka/* un/TL marka/. /pers.EE dzēra gan ar /pers. D/, gan bez viņa, tāpēc arī šis fakts viņai bija vienaldzīgs. /pers. KB/ strīds ar /pers. D/ nevarēja būt iemesls izsist mašīnas stiklus, jo apsūdzētajai nebija zināms, kam pieder mašīna. Pie šiem apstākļiem gan minētais transporta līdzeklis, gan /pers. D/ viņai bija pilnīgi vienaldzīgi. Apsūdzētajai nebija iemesla dusmām un neadekvātai rīcībai, tāpēc viņai nebija nekāda motīva iet un sist svešas mašīnas logus. Apsūdzētā ir ieguvusi augstāko izglītību, strādā stabilu, prestižu darbu, kuru nevar un nemaz nedrīkst strādāt cilvēks ar nestabilu psihi, nelieto alkoholu un citas apreibinošas vielas. Ne izmeklēšanā, ne apsūdzībā nav ziņu, kāds izskatījās dzīvojamais vagoniņš, tas nav atainots fotogrāfijās, bet liecības ir pretrunīgas un nav zināms, vai no dzīvojamā vagoniņa loga vispār bija kaut kas redzams. Tāpat nav nevienas liecības, ka dzīvojamā vagoniņā būtu bijusi redzama gaisma, kaut gan par apgaismojumu tika jautāts vairākkārt. 2018.gada 21.novembrī ap plkst.19.00 bija pilnībā satumsis, tāpēc, ja tur būtu gaisma, tā būtu redzama. Tātad dzīvojamā vagoniņa logi bija necaurredzami. Ja patiešām tajā atradās /pers. I/ un /pers. J/, un gatavoja ēst, tad tajā būtu jābūt gaismai. Sekojoši, vai nu vagoniņā neviena nebija, vai arī tā logi bija aizklāti. Apsūdzība balstīta uz pretrunīgu liecību pamata, apsūdzētās vaina noziedzīga nodarījuma izdarīšanā nav pierādīta un nevar būt pierādīta, jo viņa nav izdarījusi apsūdzībā minēto nodarījumu. Kompensācijas prasījumā cietušajam vajadzētu pierādīt kaitējuma esamību un apmēru, taču nav ziņu, ka /pers. D/ būtu veicis automašīnas */TL marka/* remontu un ieguldījis līdzekļus, tāpēc /pers. D/ nekādi zaudējumi nav radušies, jo viņš nav veicis remontu, kā arī nav automašīnas īpašnieks un šajā sakarā cietis zaudējumus. Savukārt automašīnas īpašnieks SIA "/nosaukums M/" nav pieteicis prasījumus un nav atzīta par cietušo. Nezinot, kāpēc tiek apmelota tieši viņa, nevis /pers. KB/. Par to, ka /pers. EE/ no /pers. D/ baidās pirmstiesas izmeklēšanā neliecināja, jo uzskatīja, ka tas nav nepieciešams. Daudz kas netika jautāts un apsūdzētā uzskatīja, ka šis ir piemērotākais brīdis sniegt šādu liecību. Dažādas neprecizitātes varēja maldināt policijas darbiniekus. Finierus logu vietā */TL marka/* pati neredzēja, to viņai teicis /pers. K/. Apsūdzētā atradās virtuvē, tāpēc mamma teica, ka visu laiku nebija dzīvoklī. 2018.gada 21.novembrī pie mājas sensora gaismas nebija.

[3.2] Analogas liecības tiesas izmeklēšanā sniegtajām, apsūdzētā /pers. K/ ir sniegusi arī pirmstiesas izmeklēšanā 2019.gada 29.janvārī un 2019.gada 28.augustā *(lietas 18.-19., 32., 34.lapa)*.

[4] Cietušais/pers. N/ pirmstiesas izmeklēšanā 2018.gada 21.novembrī, 2019.gada 18.janvārī, 2019.gada 28.augustā un 2019.gada 9.oktobrī *(lietas 2.-3., 14., 38., 58.lapa)* sniegtās liecības tiesas izmeklēšanā uzturēja. Cietušā /pers. D/ liecības satur ziņas, ka 2018.gada 21.novembrī atradās /adrese/ pagalma teritorijā, kur atradās viņam piederošais dzīvojamais vagons */TL marka/*, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, kurā dzīvo viņa strādnieki. Vagoniņa galā, kur atrodas pieāķēšanas mehānisms, ar automašīnas aizmuguri pret āķi, apmēram 50 cm no āķa, bija novietota automašīna */TL marka/*. Mašīna bija sagatavota, lai veiktu tehnisko apskati. Gaisma */TL marka/*bija. */TL marka/*dzīvoja cietušā strādnieki. Ieeja /TL marka/ ir no sāna. Logi plastmasas, aizkaru logiem nav. Bija tumšs un vietā, kur mašīna stāvēja, arī bija tumšs. Apmēram plkst.19.05 cietušais sēdēja mašīnā */TL marka/*, tajā bija ieslēgts salona apgaismojums mašīnā. Kopā ar cietušo automašīnā atradās arī /pers. EE/. Viņi nedaudz lietoja alkoholu. Pagalmā iebrauca automašīna, no kuras izkāpa /pers. K/ un /pers. K/. Kad /pers. K/ pienāca pie cietušā automašīnas, cietušais izkāpa no mašīnas, abiem bija vārdu pārmaiņa par to, ka cietušais esot parādā /pers. EE/ 400 EUR. /pers. EE/ izkāpa no automašīnas un teica, ka /pers. D/ nav parādā viņam un, ka viņam nav pretenziju. /pers. K/ cietušajam sāka spīdināt acīs spožas gaismas lukturi un cietušais to uztvēra kā uzbrukumu, centās atvairīt lukturi un tajā brīdī /pers. KB/ cietušajam iesita ar kulaku divas reizes galvas rajonā, cietušais nenoturēja līdzsvaru un nokrita zemē, pēc kā /pers. KB/ uzsēdās cietušajam uz muguras un turpināja sist vienu reizi pa galvu un divas reizes katrā pusē nieru rajonā. Pirms iešanas prom, /pers. KB/ pateica, lai cietušais atstājot šo teritoriju. Cietušais iekāpa atpakaļ automašīnā šofera pusē, arī /pers. EE/ apsēdās blakus pasažiera priekšējā krēslā. Cietušais par notikušo uzbrukumu paziņoja Valsts policijai. Atrodoties automašīnā, redzēja automašīnas atpakaļskata spogulī, ka no mājas iznāca /pers. K/ un /pers. KB/ ar vismaz metru gariem kokiem rokās. Nāca mašīnas virzienā. Cietušais satrūkās no tā, ka šķindēja stikli un saprata, ka ir izsists aizmugures logs. Pagriežot galvu pa kreisi, redzēja, ka /pers. K/ bija rokās koks un viņa ar koku sit pa transportlīdzekļa kreisās puses aizmugurējo durvju logu, redzēja /pers. KB/, kuram rokās bija koks, ar kuru viņš vienu reizi iesita pa automašīnas priekšējo vējstiklu, bet tas nesaplīsa. Redzēja, ka /pers. K/ izsita trīs logus - kreisās puses bagāžas nodalījuma stiklu (trijstūri), kreisās puses aizmugurējo durvju sānu loga stiklu un priekšējo vējstiklu, pa kuru sita trīs reizes. Kurš izsita aizmugures bagāžas nodalījuma stiklu, neredzēja, jo tajā brīdī, kad izbira stikli, mašīnas aizmugurē atradās gan /pers. K/, gan /pers. KB/. /pers. K/ mēģināja /pers. EE/ izvilkt no mašīnas, cietušais neļāva, /pers. KB/ ar koku bakstīja cietušajam pa galvu. Pirms tam nepazina /pers. K/, tikai zināja, ka ir /pers. EE/ māsa. /pers. EE/ strādāja pie cietušā. Pirmo reizi zvanīja policijai, kad cietušo sasita /pers. K/. Otrreiz zvanīja, kad izsita stiklus mašīnai. Precizē, ka mašīnai kreisā puse ir šofera puse. Nav izteicis draudus /pers. EE/ un viņa mātei. Cietušajam saistībā ar uzbrukumu nav nodarīti miesas bojājumi, par kuriem cietušais uzturētu sūdzības un pretenzijas. Savukārt par cietušās automašīnas */TL marka/* bojāšanu, uztur mantisko kompensāciju 595 EUR vērtībā. Mutiski aptaujājot autoservisu, noskaidrots, ka tik maksā izsisto logu nomaiņa. Izsistā aizmugurējā loga stikla vērtība ir 200 EUR, priekšējā vējstikla vērtība ir 100 EUR, bagāžas nodalījuma stikla vērtībā ir 85 EUR un aizmugurējo durvju loga stikla vērtība ir 50 EUR. Servisā aprēķināja, ka visu logu ielikšana kopā ar darbu izmaksā 595 EUR. Automašīna */TL marka/* vēl nav saremontēta, jo nav pagaidām tādu finanšu līdzekļu. Kompensācijas sastāv no stiklu iegādes, ielīmēšana, demontāžas. Vērsās servisā/adrese/. Privāts serviss bez nosaukuma. *Whatsapp* esot atsūtītas summas. Cietušais ir automašīnas */TL marka/* turētājs, tā ir līzinga kompānijai SIA "/nosaukums M/" piederoša un cietušais veic līzinga maksājumus.

Automašīnai nav KASKO apdrošināšanas, tādēļ atlīdzību no apdrošināšanas kompānijas nav saņēmis.

[5] Liecinieks/pers. KB/ pirmstiesas izmeklēšanā sniegtās liecības *(lietas 10., 31., 36.lapa)* uzturēja. Liecinieka /pers. KB/liecības satur ziņas, ka /datums/kopā ar māsu /pers. K/ieradās pie mātes. /pers. D/ lieciniekam prasīja brāļa parādu 120 EUR par motorzāģa remontu. Liecinieks atteica, sakot, lai atskaita no tā, ko viņš tur iepriekš bija parādā par darbu. /pers. D/ bija parādā /pers. EE/ par darbu. /pers. D/ sita lieciniekam pa seju, liecinieks cīnoties sarāva saites kājai. Pēc konflikta liecinieks aizgāja mājās, kur virtuvē bija /pers. K/ un /pers. F/. Ienāca /pers. EE/ ar kaut kādu dunci un teica, lai liecinieks ejot atvainoties /pers. D/, savādāk visus saduršot. Izsauca ātro palīdzību, jo brālis bija neadekvāts. Nav pirmā reize, kad aizdzēries tā, ka rādās baltās pelītes. Vienu reizi ir bijis/pilsēta/ psihiatriskajā slimnīcā. Draudēja un izgāja ārā pie /pers. D/. Liecinieks visu laiku bija virtuvē ar māsu un māti. Pēc laika atbrauca ātrā palīdzība. Pirmie bija *ātrie* un tad policija. Liecinieks sniedza liecību par konfliktu ar /pers. D/. Atceras, ka liecināja, ka logus nav sitis. Par auto stikliem lieciniekam neviens neko nejautāja, saruna ar policiju bija tikai par viņa konfliktu. /pers. K/ dēļ savainotās kājas aizveda liecinieku uz/pilsēta/uz traumpunktu. Neredzēja, kas sita logus. Liecinieks nezina, kāpēc /pers. D/ viņu aprunā. Zinot, ka /pers. D/ tanī laikā patika spēlēt azartspēles un naudu vajadzēja, ko spēlēt. Mašīna */TL marka/* bija novietota pagalma stūrī, kādi 50 – 100m no mājas. Attiecībā pret māju mašīna bija paralēli. Pret mājas ieeju atradās mašīnas kreisie sāni - šofera puse. Konflikta laikā ar /pers. D/ brālis /pers. EE/ sēdēja mašīnā */TL marka/* "bezfilmā", proti, nevarēja parunāt. Mājas pagalms nav apgaismots. Spuldzīte ir pie mājas ieejas, kura apgaismo pagalmu ne vairāk kā 20 m. Spuldzīte bija 50-100 m no mašīnas. Pie mājas vēl bija dzīvojamais vagoniņš, kas atradās /pers. D/ automašīnai */TL marka/* aizmugurē, nebija piestiprināts, 2-3 metri no aizmugures. Uz mašīnas */TL marka/* aizmuguri logu vagoniņam neesot bijis. Bija ar finiera plāksni aizkalts ciet. Uz pretējo pusi bija kaut kādi logi. Bijis viens liels logs pa visu. Tas aiznaglotais logs bija pret mašīnas */TL marka/* aizmuguri. Vēl bija logi kaut kur priekšpusē. Aizmugurē laikam bija logi. Personas vagoniņā neredzēja. Nepievērsa uzmanību, vai ir vagoniņam apgaismojums. Vagoniņu esot redzējis dienasgaismā. Tad, kad ātrie atbrauca, liecinieks bija izgājis pagalmā. /pers. D/ auto */TL marka/* redzēja, tai bija izsisti logi. Kreisie sāna, abi bija izsisti. Liekas, ka priekšējais arī bija. Sānu tikai redzēja. Kad bija konflikts lieciniekam ar /pers. D/, auto stikli bija veseli.

[6] Liecinieka/pers. U/ pirmstiesas izmeklēšanā sniegtās liecības saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 4.punktu tiesas izmeklēšanā tika nolasītas, jo liecinieks izvairījās ierasties tiesā. 2018.gada 23.novembrī sniegtā /pers. I/ liecība satur ziņas par to, ka liecinieks strādāja kopā ar /pers. J/, /pers. EE/ un /pers. D/ /nosaukums/. Dzīvoja */TL marka/* māju /adrese/ pagalmā. 2018.gada 21.novembrī ap plkst.19.00 liecinieks kopā ar /pers. J/ atradās */TL marka/*, bet /pers. D/ un /pers. EE/ tajā laikā sēdēja automašīnā */TL marka/*. Izdzirdot pagalmā pie automašīnas skaļu klaigāšanu, paskatījies pa */TL marka/* logu un redzējis, ka pagalmā ir /pers. EE/ brālis /pers. KB/ un viņa māsa. Viņiem bija kaut kāds strīds ar /pers. D/. Pēc tam liecinieks pamanīja, ka no dzīvojamās mājas puses uz automašīnas pusi iet /pers. K/ un viņa māsa. Viņiem rokās bija kaut kādi priekšmeti. Abi piegāja pie mašīnas un ar rokās esošajiem priekšmetiem sāka pa to sist. Tā kā pagalmā bija tumšs, kas tieši pa priekšmetiem viņiem bija rokās, saskatīt nevarēja. Tie bija apaļi, gari priekšmeti, ne mazāk kā metru gari. Tāpat tieši nesaskatīja, kurš kur tieši sita pa mašīnu. Varēja redzēt viņu abu siluetus un to, ka viņi abi skraida ap mašīnu un sit pa to. Tas ilga ne ilgāk kā pus minūti. Pēc tam atbrauca ātrā palīdzība un policija *(lietas 11.lapa)*.

[6.1] Papildus liecinieks /pers. U/ pirmstiesas izmeklēšanā 2019.gada 25.martā liecinājis, ka tad, kad atbrauca/pers. KB/un /pers. K/, /pers. K/ devās mājās, bet /pers. KB/sēdēja uz mājas lieveņa un dzēra alu. Sākumā/pers. KB/ piegāja pie /pers. EE/, kurš sēdēja automašīnā blakus šoferim un centās izsaukt ārā, taču /pers. EE/nekāpa ārā. /pers. KB/aizgāja uz māju un pēc kāda laika /pers. KB/ kopā ar/pers. K/ pagāja garām */TL marka/*. Redzēja, ka rokās bija kaut kādi koki, un /pers. KB/ nostājās automašīnas */TL marka/* aizmugurē, bet /pers. K/ ar koku sita pa automašīnas aizmugurējo stiklu, tad kreisās puses aizmugurējo vēdlodziņu (trijstūrīti), tad aizmugurējo kreiso pasažiera logu (aiz šofera) un priekšējo vējstiklu. Stikli lidoja virsū */TL marka/*. Vai /pers. KB/sita, liecinieks neredzēja, bet pa priekšējo vējstiklu sita divas reizes. Pēc tam abi aizgāja uz mājām. To, ka /pers. D/ ar /pers. K/ abi sarunātos ārpusē mašīnai, liecinieks neredzēja, kā arī neredzēja, ka viņu starpā būtu bijusi fiziska saķeršanās *(lietas 20.lapa)*.

[7] Liecinieks/pers. EE/ tiesas izmeklēšanā izmantoja savas tiesības neliecināt pret savu māsu /pers. K/, līdz ar to liecinieka pirmstiesas izmeklēšanā sniegtās liecības tiesas izmeklēšanā tika nolasītas saskaņā Kriminālprocesa likuma 501.panta 6.punktu. 2018.gada 23.novembrī liecinieks /pers. EE/ liecinājis, ka uz notikuma brīdi strādāja /nosaukums/kopā ar /pers. I/, /pers. J/ un /pers. D/. Viņa darba biedri dzīvoja māju /adrese/ pagalmā/TL marka/ bet liecinieks dzīvoja savā dzīvoklī minētajā mājā. 2018.gada 21.novembrī ap plkst. 19.00 liecinieks kopā ar /pers. D/ sēdēja automašīnā /TL marka/un dzēra alu. Atbrauca liecinieka māsa /pers. K/ un brālis /pers. K/. /pers. K/ nāca pie viņiem uz automašīnu. /pers. D/ izkāpa no automašīnas viņam pretī. Brālis bija uzvilcies. Brālis zināja, ka /pers. D/ lieciniekam nav izmaksājis visu nopelnīto naudu par darbu un tāpēc pieprasīja, lai /pers. D/ lieciniekam nekavējoties samaksā naudu un aizvāc savu/TL marka/no viņu mājas pagalma. /pers. KB/ /pers. D/ nogrūda uz zemes. To, ka brālis /pers. D/ būtu tīši sitis, liecinieks neredzēja. Pēc tam /pers. K/ aizgāja uz mājas pusi, bet /pers. D/ iekāpa atpakaļ pie liecinieka automašīnā un viņi turpināja dzert alu. Pēc kāda brīža pa automašīnu sāka sist. Vispirms tika izsists aizmugures stikls, pēc tam divi stikli automašīnas kreisajā sānā un trīs reizes tika iesists pa automašīnas vējstiklu. Liecinieks redzēja, ka pa priekšējo vējstiklu sit māsa /pers. K/. Pie automašīnas bija arī /pers. K/. Viņiem abiem ar māsu rokās bija līdz metram garas koka latas. Neko nepaskaidrojuši, viņi aizgāja uz māju. Liecinieks aizgāja uz māju, lai ietu gulēt. Uz mājām/adrese/ bija atbraukusi neatliekamā medicīniskā palīdzība un mediķi uznāca pie liecinieka dzīvoklī, lai viņu apskatītu. Liecinieks bija izbrīnīts, jo nebija viņus saucis. Pēc tam māsa /pers. K/ pateica, ka bija izsaukusi mediķus, jo domājusi, ka liecinieks bija pārdzēries, taču mediķi pie apskates esot konstatējuši, ka liecinieks esot normāls. Pēc tam atbrauca policija. Policija lieciniekam neko nejautāja un viņš aizgāja gulēt *(lietas 12.,31., 32.lapa)*.

[8] Liecinieks/pers. AA/ pirmstiesas izmeklēšanā 2019.gada 22.augustā un 2019.gada 8.oktobrī sniegtās liecības *(lietas 30., 57.lapa)* tiesas izmeklēšanā uzturēja. Liecinieka liecības satur ziņas, ka notikuma laikā kopā ar /pers. I/ dzīvoja */TL marka/*, kurš bija novietots /pers. EE/ mājas pagalmā. Elektrība */TL marka/* bija. Logi /TL marka/ bija. Logi bija viens sānā uz mājas pusi, viens tur, kur mašīnai pieāķējamā vieta. Sānos logi bija abās pusēs. Visi logi bija no stikla. Aizkaru nebija. */TL marka/* attiecība pret māju bija novietots paralēli mājai. Mašīna stāvēja priekšā */TL marka/*, kādus 2m tālāk novietota. 2018.gada 21.novembrīi liecinieks atradās/TL marka/, gulēja. Pēc plkst.19.00 liecinieks pamodās no tā, ka pabira stikli. Domāja, ka */TL marka/*. Redzēja, ka /pers. K/ gāja uz māju un rokā viņai bija kokam līdzīgs priekšmets. Pēc tam atbrauca policija un *"ātrie"*, un /pers. D/ ienāca /TL marka/un teica, ka viņu uz slimnīcu vedīs. /TL marka/ienāca policisti, sasveicinājās un aizgāja. To, ka /pers. K/ iet uz māju, redzēja pa sāna logu, kurš bija uz mājas pusi. Automašīnu skatīties negāja, jo bija tumšs. No rīta konstatēja, ka izsisti logi. Pie mājas ieejas bija lielais prožektors, kvadrātiņu, nu tie jaunā tipa. To ieslēdzot, visu pagalmu varēja redzēt, apmēram 80m rādiusā. Kad prožektors ieslēdzas, varēja redzēt auto priekšējo daļu. /pers. I/ arī bija pamodies. /pers. K/ bija ģērbusies ziemas jakā un kapuce uz galvas. Zina, ka tā bija /pers. K/, jo no rīta viņu redzēja, bija atbraukusi pie mātes. /pers. F/ nepazīst. Ir redzējis. Ja /pers. F/ uzvilktu šādu jaku, liecinieks tāpat varētu atšķirt viņu no /persona K/. Vai logus izsita /pers. K/, liecinieks neredzēja.

[9] Lieciniece/pers. F/ tiesas izmeklēšanā izmantoja savas tiesības neliecināt pret savu meitu /pers. K/, līdz ar to liecinieka pirmstiesas izmeklēšanā sniegtās liecības tiesas izmeklēšanā tika nolasītas saskaņā Kriminālprocesa likuma 501.panta 6.punktu.

[9.1] Liecinieces /pers. F/ pirmstiesas izmeklēšanā sniegtās liecības satur ziņas, ka 2018.gada augustā /pers. D/ lūdzis viņai atļauju mājas /adrese/ pagalmā novietot dzīvojamo vagoniņu, kur dzīvot strādniekiem. Viens no strādniekiem ir arī liecinieces dēls /pers. EE/. Pagalms ir daļēji apgaismots. Lielākā daļa gaismas ir pie mājas ieejas. Dzīvojamais vagoniņš stāvēja mājas pretējā pusē un tur gaismas bija maz. Kas notika 2018.gada 21.novembrī mājas pagalmā nezina, jo atradās mājā, dzīvojamajā istabā kopā ar mazdēlu *(lietas 50.lapa)*. 2019.gada 10.oktobrī liecinieces /pers. F/ papildus sniegtā liecība satur ziņas, ka brīdī, kad atradās mājā savā istabā kopā ar mazdēlu, kur atradās /pers. K/, pateikt nevarot. Kopā ar liecinieci istabā /pers. K/

neatradās *(lietas 61.lapa)*.

[10] Liecinieka/pers. AC/ lietā esošais ziņojums *(lietas 8.lapa)* un tiesas izmeklēšanā sniegtā liecība satur ziņas, ka 2018.gada 21.novembrī plkst.19.18 telefoniski tika saņemta ziņa un reģistrēta informācija (ENŽ 035227) no /pers. D/ par to, ka viņa automašīnai */TL marka/* ir izsisti stikli. Ierodoties notikuma vietā kopā ar/amats/ Valsts amatpersona noskaidroja iesaistītās personas, proti, /pers. EE/, /pers. K/, /pers. K/, /pers. I/ un /pers. J/. Redzēja automašīnai */TL marka/* izdauzītos stiklus, veica fotografēšanu. Pagalmā tieši pretī mājas ieejai atradās vagoniņš. Vagoniņš bija novietots ar sānu pret mājas ieejas durvīm. Iebraucot pagalmā, māja bija pa labi, vagoniņš - pa kreisi. Automašīna */TL marka/* atradās vagoniņam priekšā. Vagoniņā bija divas personas, kuras liecinieks redzēja pa atvērtajām vagoniņa durvīm. Pie mājas bija laterna.

[11] Liecinieka/pers. AD/ gan pirmstiesas izmeklēšanā *(lietas 48.lapa),* gan tiesas izmeklēšanā sniegtās liecības satur ziņas, ka, ierodoties notikuma vietā, tur bija cilvēki. Redzēja arī dzīvojamo vagoniņu. Tas atradās kreisajā pusē, bet tālāk pagalma labajā pusē - māja. Liecinieks dienesta transportlīdzeklī pieņēma no cietušā iesniegumu. Sākotnējā informācija bija par ieroci, kaut kas kaut kur šaudījās. Šāda informācija lieciniekam zināma no kolēģa teiktā. Saistībā ar ziņām par šaudīšanos, liecinieks gāja arī mājā pārbaudīt, vai ir medību ierocis, jo, ja nemaldās, tur bija mednieks. Mājā bija sieviete, iespējams, /pers. K/, vīrietis, vecāka sieviete un liekas, ka arī gados vecāks vēl viens vīrietis, kurš bija alkohola reibumā. Nevar pateikt, par ko bija izsaukums. Detalizēti par notikušo neko daudz liecināt nevarēja, jo no notikuma pagājis ilgs laiks.

[12] 2018.gada 21.novembra automašīnas */TL marka/* apskates protokols pierāda notikušo cietušā mantas iznīcināšanas faktu. Automašīnas apskate izdarīta tumšā diennakts laikā pie mākslīgā apgaismojuma. Automašīna novietota mājas pagalmā ar priekšu uz iebraucamo ceļu. Apskatot automašīnu, konstatēti tai izsistie logu stikli - priekšējais vējstikls; kreisās puses aizmugurējo durvju stikls; kreisās puses bagāžas nodalījuma stikls; bagāžnieka vāka stikls. Apskates protokolam klāt pievienotajā foto tabulā redzama apskatītā automašīna ar tai konstatētajiem bojājumiem (*lietas 4.-7.lapa*).

[13] Ar Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta Operatīvās vadības pārvaldes sniegtajām ziņām par zvaniem uz "112" pierādīts, ka 2018.gada 21.novembrī plkst.19.14 un plkst.19.20 tika saņemti telefona zvani par konfliktsituāciju/adrese/ no telefona Nr./telefons/ *(lietas 44.lapa)*. Ar cietušā /pers. D/ sniegtajām liecībām apstiprinās, ka minēto telefona numuru izmanto cietušais.

[13.1] Minēto informāciju par cietušā /pers. D/ veiktajiem zvaniem uz 112" apstiprina lietai pievienotais audioieraksts, un no sarunu satura izriet, ka pirmajā veiktajā zvanā plkst.19.14.47 cietušais /pers. D/ informē policiju par uzbrukumu viņam, saruna ilgst divas minūtes un 40 sekundes, savukārt otrajā zvanā plkst.19.20.45 cietušais informē policiju par izsistajiem logu stikliem automašīnai *(lietas 46.lapa)*.

[14] Ar Neatliekamās medicīniskās palīdzības (turpmāk- NMP) dienesta veikto sarunu ierakstiem starp NMP dienesta izsaukumu pieņemšanas dispečeru un izsaukumu pieteicēju *(lietas 47.lapa)* apstiprinās, ka cietušais /pers. D/ pēc veiktajiem diviem zvaniem glābšanas dienestam (policijai), ir veicis zvanu NMP (zvana laiks nav konstatējams), kurā informē par savu veselības stāvokli pēc viņam izdarītā uzbrukuma; sarunā cietušais /pers. D/ arī norāda, ka automašīnai ir izdauzīti visi logi, kas norāda uz to, ka zvanu NMP cietušais ir veicis pēc abu zvanu veikšanas policijai, nevis starp zvaniem policijai, kā to kļūdaini interpretēja aizstāve, norādot, ka sarunas laikā ar mediķiem nebija dzirdami nekādi trokšņi, kas liecinātu par automašīnas logu stiklu izsišanu. Tā kā cietušais zvanu NMP veica pēc abiem zvaniem policijai, kad automašīnai logu stikli jau bija izsisti, tad aizstāves iebildums par trokšņu nedzirdēšanu zvana laikā, kā arī aizstāves interpretētais laiks, kad viņas ieskatā automašīnas stikli tika izsisti, ir kļūdaini pieņēmumi.

[15] Ar Ceļu satiksmes drošības direkcijas (turpmāk – CSDD) informāciju apstiprinās cietušā /pers. D/ sniegtā informācija, ka cietušais ir sabojātās automašīnas */TL marka/* ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ turētājs. Tās īpašniece ir SIA "/nosaukums M/" *(lietas 59.-60.,126.lapa)*.

[16] Augstākā tiesa vairākkārt ir paudusi atziņu, ka izvēle, kuriem pierādījumiem ticēt, bet kuriem nē, ir tās tiesas kompetencē, kas izspriež lietu pēc būtības. Arī jautājums par to, vai lietā esošie pierādījumi ir vai nav pietiekami apsūdzētā vainīguma konstatēšanai, ir būtības jautājums. Pierādījumu pietiekamības kritērijs ir saprātīgu šaubu esamība vai neesamība par apsūdzētā vainīgumu, kura izvērtēšana tāpat ir tās tiesas kompetencē, kas izskata lietu pēc būtības (sk. *Augstākās tiesas Senāta 2015.gada 16.aprīļa lēmumu lietā Nr.SKK-J-0061/2015 un Augstākās tiesas Senāta 2015.gada 27.maija lēmumu lietā Nr.SKK-0325/2015*).

[17] Tiesai nav nekāda pamata neticēt cietušā sniegtajām liecībām par to, ka viņš redzēja un viņam bija iespējams redzēt to, ka tieši apsūdzētā /pers. K/ izsita automašīnas priekšējo vējstiklu, kreisās puses bagāžas nodalījuma stiklu un kreisās puses aizmugurējo durvju loga stiklu. Par to, ka cietušā liecības ir ticamas, liecina fakts, ka cietušais šādi ir liecinājis konsekventi gan pirmstiesas izmeklēšanā, gan tiesas izmeklēšanā, kā arī tas, ka cietušais atklāti liecina par to, ka neredzēja, kurš izsita aizmugures bagāžas nodalījuma vējstiklu – /pers. KB/ vai /pers. K/. Pieņemot, ka cietušais apmelo apsūdzēto, tad, apmelojot apsūdzēto trīs logu izsišanā, cietušajam nebija nekādu šķēršļu apmelot apsūdzēto arī ceturtā stikla izsišanā. Tiesas izmeklēšanā apmelošanas fakts neguva apstiprinājumu, līdz ar to cietušā liecības ir ticamas un izmantojamas apsūdzētās vainīguma pierādīšanā. Cietušā liecības attiecībā par apsūdzētās atrašanos pie cietušā automašīnas ar koka nūjai līdzīgu priekšmetu rokās, kā arī tas, kurš izsita automašīnas logu stiklus, ir saskanīgas arī ar liecinieku /pers. EE/, /pers. I/ un /pers. J/ sniegtajām liecībām. Ar liecinieka /pers. I/ liecībām apstiprinās, ka liecinieks redzēja, ka apsūdzētā ar koku sita pa automašīnas aizmugurējo loga stiklu, kreisās puses aizmugurējo vēdlodziņu (trijstūri), aizmugurējo kreiso pasažiera logu (aiz šofera) un priekšējo vējstiklu. Ar liecinieka /pers. EE/ liecībām apstiprinās, ka vispirms tika izsists aizmugures stikls, pēc tam divi stikli automašīnas kreisajā sānā un trīs reizes iesita pa automašīnas priekšējo vējstiklu un liecinieks redzēja, ka pa automašīnas priekšējo vējstiklu sit apsūdzētā. Ar liecinieka /pers. J/ sniegtajām liecībām apstiprinās, ka no Ilgmāra automašīnas prom gāja jauna sieviete un viņai rokās bija kaut kas līdzīgs mietam.

[17.1] Ar liecinieces /pers. F/ sniegtajām liecībām apstiprinās, ka lieciniece notikuma brīdī bija istabā kopā ar mazdēlu, un to, kur tajā brīdī atradās /pers. K/ un /pers. KB/ pateikt nevarot. Tādejādi liecinieces /pers. F/ liecībā sniegtās ziņas neizslēdz apsūdzētās atrašanos notikuma brīdī mājas pagalmā, kā arī neizslēdz apsūdzētās darbības - automašīnas logu stiklu sišanu.

[17.2] Attiecībā par dzīvojamā vagoniņa logiem un redzamību no dzīvojamā vagoniņa, no liecinieka /pers. K/ sniegtajām liecībām, turklāt tikai tiesas izmeklēšanā sniegtajām, izriet, ka dzīvojamajam vagoniņam logu uz automašīnas */TL marka/* pusi neesot bijis, loga vietā esot bijusi finiera plāksne. Šāds vienīgi lieciniekа /pers. KB/ izteiktais apgalvojums tiesas izmeklēšanā nav guvis apstiprinājumu, jo ne cietušais, kuram šis vagoniņš pieder, un kuram vislabāk zināms par savas mantas stāvokli, ne liecinieki /pers. I/ un /pers. J/, kuri šajā vagoniņā dzīvoja un tajā atradās arī notikuma brīdi, neliecināja par caurredzama loga neesamību, vai par finiera plāksni loga vietā.

[17.3] Faktu, ka notikuma laikā dzīvojamajā vagoniņā atradās liecinieki /pers. I/ un /pers. J/, apstiprina liecinieku policijas darbinieku /amatpersonas/sniegtās liecības, kuri ieradās pēc izsaukuma notikuma vietā.

Tiesai nav nekāda pamata neticēt šo policijas darbinieku/amatpersonas//pers. AG/ sniegtajām liecībām par to, ka tad, kad liecinieki ieradās notikuma vietā, dzīvojamā vagoniņā atradās personas /pers. I/ un /pers. J/. Lietā nav konstatēti apstākļi, kas liecinātu, ka policijas darbinieki jebkādā veidā būtu ieinteresēti kriminālprocesa rezultātā.

Vērtējot policijas darbinieka liecības, tiesa ņem vērā juridiskajā literatūrā izteikto viedokli, ka policistu liecībām un paskaidrojumiem ir augsta ticamības pakāpe. Lai konstatētu, ka policists sniedzis nepatiesas liecības, ir nepieciešami pārliecinoši pierādījumi (sk. *G.Litvins, K.Aperāne. Administratīvā pārkāpuma lietvedība ceļu satiksmē. – Sabiedriskās politikas centrs Providus, 2010, 37.lpp., www.providus.lv*).

Turklāt, kā savulaik norādījusi Administratīvā apgabaltiesa, lai gan policijas darbinieku liecības pašas par sevi nav uzskatāms par absolūti ticamām

un neapstrīdamām, tomēr policijas darbinieka liecinātajam par notikumiem, kas risinājušies, tiem pildot savus dienesta pienākumus, ir piešķirama augsta ticamības pakāpe. Lai konstatētu, ka policijas darbinieki ir snieguši nepatiesas liecības, ir nepieciešami pārliecinoši pierādījumi (sk. *Administratīvās apgabaltiesas 2005.gada 3.decembra spriedumu lietā AA13-05/5; 2005.gada 9.decembra spriedumu lietā Nr.666-05/5*).

Tiesa nesaskata pamatu apšaubīt policijas darbinieku /amatpersonas/liecības. Turklāt policijas darbinieku/amatpersonas/./pers. AG/ sniegtās liecības apstiprinās ar liecinieku /pers. I/ un /pers. J/ sniegtajām liecībām, ka viņi notikuma brīdī atradās vagoniņā un redzēja notikušo. Tiesa atzīst, ka policijas darbinieku norādītajam liecībās, pildot dienesta pienākumus, ir piešķirama augsta ticamības pakāpe un tiesa tic policijas darbinieka sniegtajām liecībām. Tiesai netika iesniegti pierādījumi, ka policijas darbinieki būtu snieguši nepatiesas ziņas, vai kā citādi būtu ieinteresēti sniegt nepatiesu informāciju, ka policijas darbinieki būtu neobjektīvi vai nekompetenti.

Līdz ar to apsūdzētās šaubas par šo liecinieku /pers. I/ un /pers. J/ atrašanos dzīvojamajā vagoniņā notikuma brīdī ir novērstas.

[17.4] Par cietušā /pers. D/ un liecinieka /pers. EE/ alkohola reibuma ietekmi uz spēju adekvāti liecināt, uz ko norādīja apsūdzētā. Lietā nav strīda par to, ka cietušais un liecinieks /pers. EE/ bija alkohola ietekmē. Cietušais šo faktu atzina un ir norādījis arī sarunās ar policiju un mediķiem, izsaucot šos dienestus uz notikuma vietu. Tiesa secina, ka izlietotā alkohola daudzums cietušajam nav ietekmējis spēju adekvāti uztvert notikušo un spēju adekvāti liecināt par faktiem. Šādu tiesas secinājumu apstiprina cietušā sniegtās liecības kvalitāte pirmstiesas izmeklēšanā tūlīt pēc notikušā, turpat uz notikuma vietā, kā arī cietušā saruna ar policiju un mediķiem audioierakstā *(lietas 2.-3., 46., 47.lapa)*. Pirmstiesas izmeklēšanā cietuša sniegtā liecība un runas maniere audioierakstā nekādā ziņā neliecina par cietušā tādu alkohola reibumu, lai atzītu viņa sniegto liecību par neadekvātu, tā sakrīt ar turpmāk izmeklēšanā cietušā konsekventi sniegtajām liecībām.

Attiecībā par liecinieka /pers. EE/ alkohola reibuma ietekmi uz viņa sniegtajām liecībām par notikušo, norādāms, ka mediķi nekonstatēja tādu liecinieka uzvedību, kas būtu bijis par pamatu liecinieku nogādāt psihiatriskajā slimnīcā, kā tas likās par nepieciešamu apsūdzētajai. Tādejādi nav pamata apšaubīt arī liecinieka /pers. EE/ sniegto liecību patiesumu.

[17.5] Tiesa liecinieka /pers. KB/ sniegtajām liecībām nepiedod ticamību, jo tās ir pretrunā ar pārējo lietā liecinošo personu sniegtajām liecībām, tās ir sakritīgas vienīgi ar apsūdzētās liecību. Tiesa atzīst, ka tas, ka liecinieks /pers. KB/ nav redzējis, kurš izsita automašīnai */TL marka/* loga stiklus, ir melīga liecība un neatbilst patiesībai. Šāda /pers. KB/ liecība ir pretrunā ar cietušā /pers. D/, liecinieku /pers. I/ un /pers. EE/ liecībās sniegtajām ziņām gan pirmstiesas izmeklēšanā, gan tiesas izmeklēšanā. Ar cietušā un minēto liecinieku liecībām apstiprinās, ka noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas brīdī /pers. KB/bija kopā ar /pers. K/, līdz ar to /pers. KB/ nevarēja neredzēt /pers. K/ noziedzīgās darbības, proti, sišanu, iespējams, ar koka nūju pa automašīnas */TL marka/* logiem. Turklāt no cietušā /pers. D/ liecības izriet, ka arī /pers. KB/ sita pa automašīnas priekšējo loga stiklu, bet /pers. KB/ sitiena rezultātā stikls netika sabojāts. Tiesa uzskata, ka liecinieks /pers. KB/ šādu liecību sniedzis apzināti, nolūkā palīdzēt /pers. K/ izvairīties no kriminālatbildības.

[17.6] Par liecinieka /pers. J/ liecību par to, ka liecinieks atpazina apsūdzēto kā sievieti, kura gāja no automašīnas uz mājas pusi rokās esot kokam, jo no rīta viņu redzēja, bija atbraukusi pie mātes. Apsūdzētā un aizstāve liecinieka /pers. J/ norādi, ka redzēja apsūdzēto no rīta, interpretēja, ka redzēja nākošās dienas rītā, kas norādot uz melīgu liecinieka liecību. Mājās /pilsētas nosaukums/apsūdzētā esot atgriezusies 2018.gada 21.novembra vakarā, savukārt nākošās dienas rītā 2018.gada 22.novembrī apsūdzētā esot atradusies darbā. Tomēr liecinieka /pers. J/ sniegtajā liecībā nav norādes uz to, ka viņš apsūdzēto būtu redzējis nākošās dienas rītā.

[17.7] Apsūdzētās saskatītās it kā pretrunas cietušā /pers. D/ liecībās pirmstiesas izmeklēšanā tiesa neatzīst par pretrunām, bet par detalizētāku notikušā izklāstu. Tiesa cietušā liecībās nesaskata arī neloģiku, uz ko norāda apsūdzētā. Tiesai nav pamata neticēt cietušajam, kā arī apšaubīt cietušā redzēšanas iespējas, ka viņš automašīnas atpakaļskata spogulī redzēja, ka ar kokiem rokās automašīnai tuvojas /pers. K/ un /pers. KB/. Apsūdzētās ieskatā cietušais varēja redzēt tikai/TL marka/ sānu, nevis mājas pagalmu. Tiesa norāda, ka cietušā liecība nesatur ziņas par to, ka viņš apsūdzēto un liecinieku /pers. KB/ redzēja mājas pagalmā, kā to interpretē apsūdzētā. Tiesa norāda, ka cietušā liecībā sniegtās ziņas neizslēdz to, ka cietušais apsūdzēto un /pers. KB/ ar kokiem rokās tuvojoties, arī redzēja abus pie pagalmā esošā /TL marka/sāna. Tāpat par stikla šķindoņas dzirdēšanu un sišanas redzēšanu tiesa, atšķirībā no apsūdzētās, šajā faktā neko cietušā liecībā neloģisku nesaskata. Kā izriet no cietušā sniegtajām liecībām, cietušais dzirdēja stiklu šķindoņu, pagrieza galvu un ieraudzīja, ka apsūdzētā ar koka mietu izsita kreisajā pusē aizmugurējo pasažiera puses stiklu un mazo trijstūra stiklu. Konstatējamas secīgas cietušā darbības un nekāda neloģiska viņa sniegtajā liecībā nav konstatējama.

[17.8] Par apgaismojumu pagalmā, kas varēja ietekmēt pie automašīnas notikušā redzamību, tiesas izmeklēšanā tika noskaidrots, ka pagalms bija daļēji apgaismots, daļēji apgaismojot arī vietu, kur atradās automašīna */TL marka/* un dzīvojamais vagoniņš, kas nozīmē, ka ņemot vērā automašīnas */TL marka/* un */TL marka/* izvietojumu vienam pret otru un attiecībā pret dzīvojamo māju, redzamības fakta izslēgšanai nav pamata.

Par automašīnas */TL marka/* un *TL marka/* izvietojumu lietā strīda nav, tas apstiprinās ar cietušā un liecinieku sniegtajām liecībām (sk. *liecinieku liecības šā sprieduma 4., 5., 6., 6.1., 8., 10. un 11.punktā).*

[17.9] Par glābšanas dienestu izsaukuma mērķi, uz ko norādīja apsūdzētā savā liecībā, proti, ka cietušais mainījis glābšanas dienestu izsaukuma iemeslu versijas. Tiesa šajā sakarā norāda, ka ar lietā esošajiem audioierakstiem *(lietas 46.,47.lapa)* apstiprinās, ka glābšanas dienestu izsaukuma iemesls ir bijis uzbrukums cietušajam un automašīnas logu stiklu izsišana. Cietušā sniegtā informācija ne policijai, ne mediķiem nesatur informāciju par šaušanas faktu. Tiesas izmeklēšanā liecinieks /pers. AG/ minēja, ka saistībā ar ziņām par šaudīšanos liecinieks gāja arī dzīvojamajā mājā. Taču no liecinieka /pers. AG/ liecinātā neizriet, ka šīs ziņas bija izsaukuma iemesls. Šādu ziņu izcelšanās avots un laiks tiesas izmeklēšanā netika noskaidrots, jo liecinieks /pers. AG/ detalizēti par notikušo liecināt vairs nevarēja, jo notikuši vairs neatcerējās. Tiesa pieņem, ka kaut kādas sarunas par ieroci un šaudīšanos varēja notikt mājas pagalmā laikā, kad bija atbraukuši glābšanas dienesti. Taču šis ir tikai tiesas pieņēmums, turklāt šādam faktam nav juridiski izšķirošas nozīmes ne pierādījumu vērtēšanā, ne lietas iznākumā.

[18] Saskaņā ar Krimināllikuma 185.panta pirmo daļu kriminālatbildība iestājas par svešas mantas tīšu iznīcināšanu vai bojāšanu, kas saskaņā ar tiesību teoriju ir formāls noziedzīga nodarījuma sastāvs. Šī panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma subjektīvo pusi raksturo tīša vaina, kad vainīgais apzinās savu darbību kaitīgumu, paredz, ka viņa darbību vai bezdarbības rezultātā tiks iznīcināta vai bojāta sveša manta, un viņš to vēlas vai apzināti pieļauj. Krimināllikuma 185.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu nav iespējams izdarīt, neradot kaut kādu materiāla rakstura kaitējumu noteiktam priekšmetam, pret kuru darbība vērsta (sk. *Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta 2009.gada 20.janvāra lēmumu lietā Nr.SKK-030/2009*).

[18.1] Ar tiesas izmeklēšanā pārbaudītajiem pierādījumiem ir pierādīts, ka apsūdzētā /pers. K/ ar aktīvām darbībām iznīcināja cietušajam piederošu mantu - automašīnas logu stiklus, tos izsitot. Tiesas ieskatā šādu darbību nav iespējams veikt nejauši. Šo noziedzīgo nodarījumu var izdarīt ar tiešu nodomu, un darbība kā cilvēka apzināta gribas izpausme tiek realizēta ar tiešu nodomu. Ar tiešu nodomu veikta darbība ir personas apzināta aktīva viņas gribas izpausme gadījumos, kad persona vēlas to veikt reālā dzīvē, jo citādi (bez apzinātas gribas izpausmes) darbību izdarīt nav iespējams. Katrā gadījumā atsevišķi ir jāvērtē personas psihiskās attieksmes intelektuālie un gribas momenti saistībā ar viņas izdarīto darbību vai bezdarbību (sk. *U.Krastiņš. Tieša nodoma tvērums krimināltiesībās - Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2017, 12.,24.- 25.lpp.*).

[18.2] Lietā ir pierādīta noziedzīga nodarījuma subjektīvā puse, kuru analizējot jāņem vērā arī apsūdzētās veiktās faktiskās aktīvās darbības. Ar apsūdzētās veiktajām darbībām ir pierādīts, ka apsūdzētā apzinājās, ka viņa iznīcina svešu mantu.

Tiesa, piekrītot aizstāvei, atzīst, ka tiesas izmeklēšanā netika pierādīts pirmstiesas izmeklēšanā apsūdzībā norādītais noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas motīvs, proti, ka apsūdzētā izsita automašīnas logu stiklus dusmu vadīta. Atzīstams, ka tiesas izmeklēšanā neapstiprinājās, ka apsūdzētās /pers. K/ noziedzīgo nodarījumu izdarīja tieši dusmu vadīta, nevis kādu citu motīvu vadīta. Tikpat apsūdzētās motīvs varēja būt nepatika pret cietušo, vai sašutums, kam par iemeslu varēja būt notikušais konflikts starp brāli /pers. KB/ un cietušo, kā arī cietušā kopīga alkohola lietošana ar brāli /pers. EE/, kā rezultātā brālis /pers. EE/ alkohola ietekmē apsūdzētās ieskatā paliekot agresīvs. No minētā secināms, ka apsūdzētā cietušā mantu neiznīcināja bez motīva. Tomēr ar cita konkrēta motīva norādīšanu apsūdzībā tiktu pārkāptas apsūdzētās tiesības uz aizstāvību un tiktu pasliktināts arī apsūdzētās stāvoklis.

Tādejādi, tiesa, ievērojot Krimināļprocesa likuma 455.panta trešajā daļā ietverto nosacījumu par tiesas tiesībām atzīt par pierādītiem no apsūdzības atšķirīgus noziedzīgā nodarījuma faktiskos apstākļus, kas ietver sevī ne tikai tiesas tiesības aizstāt, tās ieskatā, nepierādītos noziedzīgā nodarījuma faktiskos apstākļus ar pierādītajiem, bet arī izslēgt no apsūdzības nepierādītos faktiskos apstākļus (sk. *Augstākās tiesas Krimināllietu departamenta 2014.gada 30.janvāra lēmumu lietā Nr.SKK-4/2014*), uzskata par iespējamu apsūdzībā norādīt tiesas izmeklēšanā noskaidrotos un pierādītos faktiskos apstākļus. Tiesa izslēdz no apsūdzības norādīto apsūdzētās motīvu – dusmu vadīta, norādot, ka noziedzīgo nodarījumu apsūdzētā izdarīja nenoskaidrotu motīvu vadīta.

Minētais faktisko apstākļu grozījums, izslēdzot no apsūdzības iepriekš minēto faktu, netiek pārkāptas apsūdzētās tiesības uz aizstāvību un netiek pasliktināts arī apsūdzētās stāvoklis lietā (sk. *Augstākās tiesas Senāta 2009.gada 21.oktobra lēmumu lietā Nr.SKK-520/2009*), turklāt arī noziedzīgā nodarījuma kvalifikācija nemainās, apsūdzētajai izdarītie grozījumi ir labvēlīgi.

[18.3] Tiesai nav šaubu, ka apsūdzētā ir noziedzīgā nodarījuma subjekts, jo noziegumu izdarīšanas laikā apsūdzētā bija sasniegusi 14 gadu vecumu un bija pieskaitāma.

[19] Krimināļprocesa likuma 19.panta nevainīguma prezumpcijas princips cita starpā noteic arī to, ka visas sapratīgas šaubas par vainu, kuras nav iespējams novērst, jāvērtē par labu personai, kurai ir tiesības uz aizstāvību. Atbilstoši Satversmes 92.pantā nostiprinātajai nevainīguma prezumpcijai jāpierāda ir personas vainīgums noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, nevis nevainīgums. Nevainīgums tiek prezumēts, ja nav pierādījumu par pretējo. Tiesai ir pienākums saprātīgu šaubu gadījumā un tiešu pierādījumu trūkuma apstākļos piemērot nevainīguma prezumpciju.

[19.1] Tiesa, novērtējot iegūtās ziņas par faktiem pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatojas uz tiesas izmeklēšanā vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem to kopumā un savstarpējā sakarībā, novērtējusi pierādījumus kā ticamus un pieļaujamus, attiecināmus uz konkrēto krimināļprocesu, kā arī pietiekamus, lai konstatētu pierādīšanas priekšmetā ietilpstošos juridiski nozīmīgos faktus, noskaidrojusi apsūdzētās darbības, nodomu, ņemot vērā, ka apsūdzētā ir noziedzīgā nodarījuma subjekts, atzīst, ka tiesas izmeklēšanā tika izslēgtas jebkādas saprātīgas šaubas par apsūdzētās vainīgumu, ir konstatējams Krimināllikuma 185.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma sastāvs, un pastāv Krimināļprocesa likuma 520.panta pirmajā daļā paredzētais pamats notiesājoša sprieduma taisīšanai.

[20] Atzīstot apsūdzētās vainīgumu par pierādītu, noziedzīgā nodarījuma kvalifikāciju par atbilstošu Krimināllikuma normām, tiesa secina, ka apsūdzētā ir sodāma.

[20.1] Secinot, ka apsūdzētā ir vainīga viņai celtajā apsūdzībā, viņai nosakāms sods, un saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta pirmo daļu apsūdzētajai ir piespriežams sods tādā apmērā, kādu to noteic Krimināllikuma 185.panta pirmās daļas sankcija, ievērojot Krimināllikuma Vispārīgās daļas noteikumus.

Krimināllikuma 46.panta otrā daļa paredz, ka, nosakot soda veidu, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību, savukārt, nosakot soda mēru, saskaņā ar šā panta trešo daļu tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus. Turklāt sodam jābūt tādam, lai tas atbilstu Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā norādītajam soda mērķim.

[20.2] Juridiskajā literatūrā norādīts, ka ziņas, kas raksturo personību un kurām ir krimināltiesiska nozīme, skar četrus cilvēka dzīves un darbības aspektus: 1) fizisko stāvokli, 2) psihisko stāvokli, 3) sociālo statusus un 4) tiesisko statusu, un to izvērtēšana ļauj, no vienas puses, noskaidrot personas noziedzīgās uzvedības cēloņus, tās noziedzīgo tieksmju stabilitāti, bet, no otras puses, noteikt maksimāli lietderīgo soda veidu, lai sasniegtu tā mērķi. Savukārt viens no apstākļiem, kas raksturo personas fizisko stāvokli ir invaliditāte (U.*Krastiņš, V.Liholaja Krimināllikuma komentāri. Pirmā daļa (I-VIII[2] nodaļa). Otrais papildinātais izdevums. Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2018, 197.lapa*).

Tiesas izmeklēšanā pārbaudot apsūdzētās personu raksturojošos datus, tiesa konstatēja, ka apsūdzētā agrāk nav tiesāta, augstākā izglītība, ir patstāvīgs darbs – strādā /darba vieta/ no /datums/ par /amats/, apgādībā /skaits/bērni. Darba vieta apsūdzēto raksturo visnotaļ pozitīvi – tiešos darba pienākumus veic apzinīgi un profesionāli, ar atbildību; zinoša, kvalificēta, pret izsniegto inventāru izturas rūpīgi un atbildīgi; ar kolēģiem lietišķi draudzīga, izpalīdzīga; vienmēr ievēro vispārpieņemtos labas uzvedības pamatprincipus, izvairās no konfliktsituācijām; dienesta laikā nav sodīta; par profesionālu un teicamu dienestu ir apbalvota ar vairākām pateicībām, apbalvota ar /darba vieta/ Krūšu zīmi; nosvērta, rūpīga, radoša un disciplinēta, radoši domā nestandarta situācijās (*lietas 69., 75., 127.lapa*).

Izvērtējot iegūtās ziņas, tiesa secina, ka apsūdzētā ir vērtējama visnotaļ pozitīvi.

[20.3] Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu izdarītais noziedzīgais nodarījums ir klasificējams kā mazāk smags noziegums; ar savām darbībām apsūdzētā apdraudējusi svešu īpašumu, nodarot reālu kaitējumu, kas nedaudz pārsniedz Krimināllikumā definēto nelielu apmērā.

[20.4] Tiesa apsūdzētās atbildību mīkstinošus apstākļus saskaņā ar Krimināllikuma 47.pantu nekonstatē. Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 17.punktu par apsūdzētās atbildību pastiprinošu apstākli tiesas konstatē to, ka apsūdzētā tiesas izmeklēšanā sniedza apzināti nepatiesu liecību. Konkrētajā gadījumā minētais atbildību pastiprinošais apstāklis attiecībā uz apsūdzēto /pers. K/ ir piemērojams, jo 2020.gada 11.jūnija grozījumi Krimināllikuma 48.pantā, ar kuriem par atbildību pastiprinošu apstākli atzīstams tas, ka noziedzīgu nodarījumu izdarījusī persona sniegusi apzināti nepatiesu liecību, uz tiesas izmeklēšanā liecības sniegšanas brīdi – 2021.gada 22.jūnijā - bija spēkā, proti, minētie grozījumi spēkā no 2020.gada 6.jūlija.

[20.5] Nosakot sodu apsūdzētajai par noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu, tiesa par atbilstīgu un samērīgu, atbilstošu soda mērķim un soda veida ietekmējošajiem apstākļiem, uzskata sodu naudas soda veidā.

Ziņas par apsūdzētās personu, noziedzīgā nodarījuma apstākļi, liecina, ka nav samērīgi noteikt citu, bargāku soda veidu.

[20.6] Nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā, ka nav konstatēti apsūdzētās atbildību mīkstinoši apstākļi, ir konstatēts viens atbildību pastiprinošs apstāklis, kas liedz iespēju piemērot sodu tā minimālajā apmērā. Judikatūrā, sniedzot skaidrojumu par atbildību pastiprinošu apstākļu ietekmi uz nosakāmo sodu, norādīts, ka pēc Krimināllikuma jēgas atbildību pastiprinoša apstākļa esamība jau pati par sevi nedod iespēju tiesai noteikt panta sankcijā paredzēto minimālo sodu (sk. *Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta 2006.gada 8.februāra lēmumu lietā SKK 01-74/06*). Saskaņā ar Krimināllikuma 41.panta otrās daļas 2.punktu par mazāk smagu noziegumu naudas sods nosakāms no trīs līdz tūkstoš Latvijas Republikā noteikto minimālo mēnešalgu apmērā. Tiesas ieskatā apsūdzētajai piemērojams naudas sods četru Latvijas Republikā noteikto minimālo mēnešalgu apmērā jeb 2000 EUR apmērā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 41.panta 2.[1] daļu naudas sods nosakāms tādā Latvijas Republikā noteikto minimālo mēnešalgu apmērā, kāds tas ir sprieduma taisīšanas dienā.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2020.gada 24.novembra noteikumiem "Grozījums Ministru kabineta 2015.gada 24.novembra noteikumos Nr.656 "Noteikumi par minimālās mēneša darba algas apmēru normālā darba laika ietvaros un minimālās stundas tarifa likmes aprēķināšanu"" minimālā mēneša darba alga normālā darba laika ietvaros 2021.gadā ir 500 EUR.

Tiesa ir iepazinusies ar judikatūru, kurā atzīts, ka vainīgās personas mantiskais stāvoklis nevar būt kritērijs smagāka soda veida izvēlei. Vainīgās personas mantiskais stāvoklis ņemams vērā, nosakot naudas soda kā pamatsoda apmēru, taču tas nevar būt kritērijs soda veida izvēlei, proti, lai liegtu viņam piemērot naudas sodu un noteiktu smagāku sodu. (sk. *Augstākās tiesas Krimināllietu departamenta 2017.gada 31.maija lēmumu lietā Nr.11221016516, SKK-357/2017*). Personība ir viens no aspektiem, kas vērtējams, nosakot soda veidu atbilstoši Krimināllikuma 46.panta otrajā daļā noteiktajam. Personību tiesa vērtē cita starpā ņemot vērā to, vai persona strādā algotu darbu vai nē, un, ja strādā, kāda veidu darbu, gūst ienākumus vai negūst. Apsūdzētās liecība un darba vietas raksturojums pierāda, ka apsūdzētajai /pers. K/ ir patstāvīga darba vieta, līdz ar to arī patstāvīgi ik mēneša ienākumi.

[20.7] Saskaņā ar Krimināllikuma 41.panta pirmo daļu apsūdzētajai nosakāms 30 dienu termiņš labprātīgai naudas soda samaksai.

[21] Lemjot jautājumu par mantiskā kaitējuma kompensācijas piedziņu lietā, tiesa ņem vērā, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 22.pantu personai, kurai ar noziedzīgu nodarījumu radīts kaitējums, tiek garantētas procesuālās iespējas materiālās kompensācijas pieprasīšanai un saņemšanai.

Cietušais tiesas sēdē uzturēja mantiskā kaitējuma kompensāciju 595 EUR apmērā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 350.panta pirmo daļu kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskām ciešanām un mantisko zaudējumu. Savukārt minētā panta otrā daļa noteic, ka kompensācija ir krimināltiesisko attiecību noregulējuma elements, ko apsūdzētais samaksā labprātīgi vai uz tiesas nolēmuma pamata.

Saskaņā ar Civillikuma 1779.pantu katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību ir nodarījis. Civillikuma 1770.pants skaidro, ka zaudējums ir katrs mantiski novērtējams pametums. Atbilstoši Civillikuma 1775.pantam katrs zaudējums, kas nav nejaušs, ir jāatlīdzina. Saskaņā ar Civillikuma 1773.pantu zaudējums ir tiešs, kad tas ir prettiesiskas darbības vai bezdarbības dabiskās un nepieciešamās sekas.

Krimināllikuma 185.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma priekšmets ir bojātā vai iznīcinātā manta vai mantas bojātā vai iznīcinātā daļa, gadījumā, ja to iespējams nodalīt un atsevišķi novērtēt. Kaitējuma kompensāciju veido noziedzīgā nodarījuma priekšmeta vērtība un atjaunošanas izdevumi (sk. *Augstākās tiesas Krimināllietu departamenta 2018.gada 7.augusta lēmumu lietā Nr. 11903026617, SKK-408/2018*).

Zaudējumu atlīdzināšanas mērķis ir nodrošināt pēc iespējas pilnīgāku tādu stāvokļa atjaunošanu, kāds būtu bijis tad, ja aizskārums nebūtu noticis. Turklāt norādāms, ka jāatlīdzina tikai tāds zaudējums, kuram var noskaidrot nodarītāju. Zaudējumu atlīdzības pienākums rodas sakarā ar neatļautu darbību, un kā priekšnosacījumi zaudējumu atlīdzināšanai konstatējami 1) nodarītāja prettiesiska rīcība, 2) zaudējumu esamība, 3) cēloniskais sakars (sk. *K.Torgāns. Saistību tiesības. Mācību grāmata. Rīga, 2014., 207.-217.lpp*).

No minētā nepārprotami izriet, ka zaudējumu apmērs nosakāms pēc lietas vērtības laikā, kad izdarīta prettiesiskā darbība. Minētās tiesību normas izpratnē atlīdzinājumam jābūt tādam, lai atjaunotu stāvokli, kāds pastāvēja pirms prettiesiskās darbības veikšanas, bet ne lielākam par to. Uz šādu minētās normas iztulkojumu norādīts arī judikatūrā, proti, *Augstākās tiesas Senāta 2009.gada 3.jūnija spriedumā lietā Nr.SKC-169.*

Tāpat tiesa ņem vērā Civillikuma 2356.pantā noteikto, ka, ja nozagtās lietas vairs nav vai ja tā ir sabojāta, tad cietušais var prasīt no vainīgā šīs lietas augstāko cenu, kāda tai bijusi no patvaļīgās paņemšanas laika. Savukārt no Civillikuma 871.panta izriet, ka parastā lietas vērtība ir tās tirgus cena.

To, ka priekšmetu vērtība nosakāma atbilstoši tirgus cenām vai tā pielīdzinātām cenām nodarījuma izdarīšanas laikā noteic arī likuma "Par Krimināllikuma spēkā stāšanās un piemērošanas kārtība" 20.pants, nosakot noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu lielā apmērā.

Savukārt Kriminālprocesa likuma 352.panta trešā daļa noteic, ka tiešos zaudējumus novērtē tajās cenās, ko izmanto apsūdzības apjoma noteikšanai.

Vērtējot cietušā pieteikto mantiskā kaitējuma apmēru, tiesa atzīst, ka tas ir apmierināms. Kaut arī rakstveida pierādījumus sava mantiskā kaitējuma apmēra pierādīšanai cietušais lietā nav iesniedzis, tomēr tiesai nav pamata apšaubīt cietušā norādīto izsisto automašīnas logu stiklu vērtības, kas kopā veido 435 EUR, kā arī šo logu stiklu demontēšanas un ieliekšanas izdevumus 160 EUR. Turklāt, jānorāda, ka, izdarot tīšu svešas mantas bojāšanu, apsūdzētajam ir jārespektē cietušā tiesības nodrošināt pēc iespējas pilnīgāku tādu stāvokļa atjaunošanu, kāds būtu bijis tad, ja aizskārums nebūtu noticis un ar to apsūdzētajam ir jārēķinās. Noteiktās summas nav pārspīlētas, tās ir pamatotas ar mutisku cietušā paskaidrojumu, ka summas tika noteiktas, konsultējoties ar servisa speciālistu un automašīnas logu stiklu cenas ir noteikta tādās cenās, kādas tās bija uz notikuma brīdi. Nav saskatāma cietušā vēlme iedzīvoties uz apsūdzētās rēķina, prasot nesamērīgi lielus izdevumus. Tādi fakti tiesas izmeklēšanā netika konstatēti.

Tiesai nav šaubu, ka tieši apsūdzētās prettiesiskās rīcības rezultātā cietušajam tika radīts zaudējums. Apsūdzētās vainīgums noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, kura rezultātā cietušajam radies mantisks kaitējums, ir pierādīts, tāpēc no apsūdzētās par labu cietušajam atbilstoši Kriminālprocesa likuma 353.panta pirmās daļas 1.punktam ir piedzenama mantiskā kaitējuma kompensācija 595 EUR apmērā.

[21.1] Apsūdzētajai saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 528.panta pirmās daļas 9.punkta nosacījumiem ir nosakāms 30 dienu sprieduma labprātīgas izpildes termiņš no sprieduma spēkā stāšanās dienas tā daļā par mantiskā kaitējuma piedziņu, nosakot pienākumu iesniegt tiesai dokumentus par kaitējuma kompensācijas atlīdzināšanu.

[21.2] Nepamatots ir apsūdzētās iebildums par to, ka zaudējumi nav radušies cietušajam /pers. D/, bet gan automašīnas */TL marka/* ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ īpašniecei SIA "/nosaukums M/".

Ar Ceļu satiksmes drošības direkcijas sniegtajām ziņām apstiprinās, ka automašīna */TL marka/* ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ ir reģistrēta SIA "/nosaukums M/" īpašumā un /pers. D/ turējumā *(lietas 126.lapa).*

Šajā sakarā norādāms, ka Augstākā tiesa ir atzinusi, ka gadījumos, kad transportlīdzeklis ir nodots turētājam, par nodarītajiem zaudējumiem atbild turētājs, ja viņš nav vienojies ar īpašnieku par citādu zaudējumu segšanas kārtību (sk. *Augstākās tiesas Senāta 2009.gada 17.decembra lēmumu lietā Nr.SKK-693/2009; Augstākās tiesas 2015.gada 10.novembra lēmumu lietā Nr.SKK-466/2015*).

Cietušais tiesas izmeklēšanā nenorādīja uz vienošanos ar īpašnieku par citādu zaudējumu atlīdzināšanas kārtību.

[22] Procesuālos izdevumus saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 1.punktu lietā veido ceļa izdevumi lieciniekam /pers. AG/ par ierašanos uz tiesu 19,76 EUR *(lietas 107., 212.lapa).* Minētie procesuālie izdevumi piedzenami no apsūdzētās pilnā apmērā, jo tiesas izmeklēšanā nav konstatēti Kriminālprocesa likuma 85.pantā un 368.panta ceturtajā daļā paredzētie apstākļi, lai apsūdzēto no procesuālo izdevumu samaksas atbrīvotu. Tiesas izmeklēšanā nav konstatēts, ka apsūdzētā būtu maznodrošināta vai trūcīga.

[22.1] Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 529.panta 2.punktu apsūdzētajai nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei daļā par procesuālo izdevumu piedziņu – 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

[23] Drošības līdzeklis apsūdzētajai /pers. K/ nav piemērots. Tiesa nekonstatē tādus apstākļus, kas liecinātu par to, ka apsūdzētā izvairīsies no sprieduma izpildes, līdz ar to drošības līdzeklis saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 241.panta trešo daļu apsūdzētajai nav piemērojams.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 511., 512., 520., 527., 528., 529., 530.pantu, tiesa

nosprieda

atzīt /pers. K/ par vainīgu Krimināllikuma 185.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt viņu ar naudas sodu četru Latvijas Republikā noteikto minimālo mēnešalgu apmērā jeb 2000 EUR (divi tūkstoši *eiro*) apmērā.

Drošības līdzekli /pers. K/ nepiemērot.

Piedzīt no /pers. K/ par labu /pers. D/ mantiskā kaitējuma kompensāciju 595 EUR (pieci simti deviņdesmit pieci *euro*).

Piedzīt no /pers. K/ par labu valstij procesuālos izdevumus 19,76 EUR (deviņpadsmit *euro* un 76 centi), kas saistīti ar liecinieka ierašanos uz tiesu.

Noteikt /pers. K/ sprieduma labprātīgas izpildes termiņu 30 (trīsdesmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas daļā par mantiskā kaitējuma un procesuālo izdevumu piedziņu, nosakot pienākumu iesniegt tiesai dokumentu par kaitējuma kompensācijas atlīdzināšanu cietušajam.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 (desmit) dienu laikā Zemgales apgabaltiesā no pilna sprieduma sagatavošanas dienas, apelācijas sūdzību vai protestu iesniedzot Zemgales rajona tiesā.

Pilns spriedums pieejams tiesas kancelejā 2021.gada 26.jūlijā.

Tiesnese I. Zālīte